

[Foul Møller.]

under førstebehandlingen af regeringens daværende forslag til udskrivningslov viste det sig, at ministeren ville have merværdiafgift. Nu har han skubbet det ud, men ikke nok dermed. I januar bebrejdede statsministeren efter at regeringen havde udskudt fremsættelsen af merværdiafgiftsforslaget, i en kronik de konservative, at de ønskede det fremsat straks, og sagde: sådan er vi skam ikke i regeringen, vi vil have grundig tid til drøftelse med erhvervene; vi er forstandige, og vi er mennesker, som er ansvarsbevidste, derfor må vi først drøfte dette igennem med erhvervene. Men det var det, vi fra vor side sagde forinden, at det kunne ikke lade sig gøre inden 1. april. Da så regeringen må opgive det, bliver det til et angreb på os. Jeg synes, det er lidt mærkeligt, og det giver dog udtryk for, at regeringen er lidt usikker i sin sag.

Det var statsministeren, som den 1. januar til sit partis hovedorgan Aktuelt udtalte — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg personlig er skeptisk over for buketløsningen.“

Det er faldet i hans finansministers lod en måned senere at fremsætte forslag til en sådan buketløsning. Det må dog give udtryk for usikkerhed, og mange vælgere må spørge: hvad vil regeringen egentlig? Hvad er egentlig dens skattepolitiske mål? Når alt det sværmeri om kildeskatten skrælles af som politisk uigenkæmperligt, hvad er så den siddende regerings skattepolitiske mål? Især når man tænker på den principudtalelse, det ærede medlem hr. Peter Nielsen kom med: at han principielt var imod indirekte skat, men alligevel gerne ville have merværdiafgiften, forstår jeg ikke overensstemmelsen mellem princip og praksis i hvert fald.

Så vidt jeg kan vurdere forslagene, som finansministeren nu har fremsat, vil de forøge hans indtægter med omkring 1.450 mill. kr. ud over de 300-350 mill. kr., han får mere fra de direkte skatter, hvis hans sidste udskrivningsforslag bliver gennemført og ikke hans første. Altså i alt i forhold til november ville finansministeren få en indkomstforøgelse på 1.700-1.800 mill. kr., hvorfra går ca. 250 mill. kr. til person- og børnetilskud. Denne indtægtsstigning må

lægges oven på en stigning i skatteindtægterne på ca. 900 mill. kr. som følge af forventede indkomststigninger, således at de samlede indtægter stiger fra 12.835 mill. kr. i dette år til 15.100 mill. kr. næste år.

Jeg kan næsten ikke lade være med at minde den højtærede finansminister om den udtalelse, han kom med, da han fremsatte sit første finanslovsforslag i efteråret 1962. Han sagde da, at det var blevet hans tunge lod at fremsætte det første finanslovsforslag, hvor budgettet overskred de 10 milliarder. Jeg må sige, at det er gået ham næsten ligesom Nero, som havde så mange betænkeligheder, da han skulle underskrive sin første dødsdom. Senere gik det raskere, og det er rigtignok gået rask på de to år, vi har oplevet, siden han havde sine betænkeligheder ved de 10 milliarder. Nu passerer han flot de 15 milliarder og ser ud til utrættelig at være på vej mod stjernerne. Den højtærede minister har allerede bebudet, at det ikke bliver nok med disse 15.100 mill. kr. Vi ved, der er noget in mente endnu. Der er endnu et beløb, som finansministeren ikke har sluppet ud af sækken, og som afhænger af de forhandlinger, den højtærede landbrugsminister skal føre med landbrugsorganisationer og den højtærede finansminister med tjenestemandorganisationerne. Her kommer altså en ekstraregning ovenpå, således at vi endnu ikke har det fulde overblik over, hvad det egentlig er, vi skal skrabe sammen i den risikost, som skal over befolkningens skuldre.

Jeg vil imidlertid foreløbig holde mig til de bekendte størrelser. Så vidt jeg kan skønne, ønsker finansministeren et overskud på 1.000 mill. kr. Nu kan det være, det er, fordi han ønsker et smukt afrundet tal, og så er det lykkedes. Han har efter sin sidste fremsættelsestale og disse forslag regnet med et overskud på 750 mill. kr. i år i kasseoverskud og ca. 600 mill. kr. i 1963-64, og nu vil han altså op på 1.000 mill. kr. Vi kan ikke anse milliarden for et helligt tal. Vi ønsker derfor at få at vide, hvorfor ministeren har lagt sig fast på denne milliard. Det er, som om han siger, at når man nu er kommet op omkring de 900 mill. kr., hvorfor så ikke 1 milliard? I hvert fald var det dog rart at få en drøftelse heraf, en uddybning af synspunktet.

For det første må vi være opmærksom